31979L0831

L 259/10 ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ 15.10.1979

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 18 септември 1979 година
относно шесто изменение на Директива 67/548/ЕИО за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества

(79/831/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 100 от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент (1),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет (2),

като има предвид, че за да защити човека и околната среда от потенциални рискове, които биха възникнали от пускането на пазара на нови вещества, е необходимо да се определят подходящи мерки и особено да се усилят препоръките предвидени в Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 г. (3) за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества, последно изменена с Директива 75/409/ЕИО (4);

като има предвид, че е необходимо по тези причини да се измени Директива 67/548/ЕИО, която в момента чрез подходяща класификация, опаковане и етикетиране на опасни вещества защитава населението и особено работниците, които ги използват;

като има предвид, че за да се контролират ефектите върху човека и околната среда, е препоръчително всяко ново вещество, пуснато на пазара, да бъде обект на предварително проучване от производителя или вносителя и известие до компетентните власти, предаващо задължително определена информация; като има предвид, че освен това е важно да се проследят отблизо еволюцията и използването на новите вещества, пуснати на пазара, и че за да се направи това, е необходимо да се създаде система, която да позволява да бъдат описани всички нови вещества;

като има предвид, че за правилното прилагане на директивата освен това е необходимо да се изготви инвентарен списък на веществата, които са на пазара на Общността до 18 септември 1981 г.;

като има предвид, че е необходимо да се предвидят мерки, даващи възможност да се въведе процедура за нотифициране на една държава-членка, което след това да е валидно за Общността; като има предвид, че освен това е необходимо да се предвиди, че мерките, отнасящи се до класификацията и етикетирането на веществата, могат да бъдат определени на нивото на Общността;

като има предвид, че е необходимо да се въведат мерки за опаковане и временно етикетиране на опасни вещества, които липсват в приложение I към Директива 67/548/ЕИО;

като има предвид, че е необходимо предоставянето на съвет за безопасност да се направи задължително;

като има предвид, че член 2 от гореспоменатата директива класифицира веществата и препаратите като токсични, вредни, корозивни или дразнещи чрез използване на общи дефиниции; като има предвид, че опитът е показал, че е необходимо да се подобри тази класификация; като има предвид, че при липса към момента на спецификации, които са необходими за поставянето в тези категории, изглежда уместно да се осигурят прецизни критерии за класификация; като има предвид освен това, че член 3 от директивата предвижда оценка на опасността за околната среда и затова занапред е необходимо да се изброят някои характеристики и параметри за оценка и да се създаде постепенна програма за проучване,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Членове 1—8 от Директива 67/548/ЕИО се заменят със следните членове:

„*Член 1*

1. Целта на настоящата директива е да сближи законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно:

(1) ОВ C 30, 7.2.1977 г., стр. 35.
(2) ОВ C 114, 11.5.1977 г., стр. 20.
(3) ОВ 196, 16.8.1967 г., стр. 1.
(4) ОВ L 183, 14.7.1975 г., стр. 22.

а) нотифициране за веществата, и

б) класификация, опаковане и етикетиране на веществата, които са опасни за човека и околната среда,

когато същите се пускат на пазара в държавите-членки.

2. Настоящата директива не засяга разпоредбите относно:

а) лекарствени продукти, наркотици и радиоактивни вещества;

б) превоза на опасни вещества чрез железопътен, автомобилен, вътрешен воден, морски или въздушен транспорт;

в) храни или храни за животни;

г) вещества под формата на отпадъци, които са обхванати от Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 г. относно отпадъците ([1]) и Директива 78/319/ЕИО на Съвета от 20 март 1978 г. относно токсичните и опасни отпадъци ([2]);

д) транзитирани вещества, които са под митнически контрол, при условие че те не преминават някакво третиране или обработка.

3. Членове 15, 16 и 17 не се отнасят да разпоредбите относно:

а) контейнери, които съдържат сгъстени, втечнени или разтворени под налягане газове, с изключение на аерозоли, които отговарят на изискванията на Директива 75/324/ЕИО на Съвета от 20 май 1975 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно аерозолни опаковки ([3]);

б) муниции и експлозиви, пуснати на пазара с оглед на получаване на практически ефект чрез експлозия или пиротехнически ефект.

4. Членове 5, 6 и 7, доколкото са свързани с нотифицирането, не се прилагат:

а) — до шест месеца след публикуването на инвентарния списък, посочен в член 13, параграф 1, за вещества, пуснати на пазара преди 18 септември 1981 г.;

— шест месеца след публикуването на инвентарния списък, посочен в член 13, параграф 1, за вещества, които са посочени в този списък;

б) за пестициди и изкуствени торове, доколкото те са предмет на процедури за одобрение, които са поне еквивалентни, или процедури за нотифициране в Общността или процедури, които все още не са хармонизирани;

в) за вещества, които вече са предмет на аналогични предписания за изпитване и за нотифициране според съществуващи директиви.

Член 2

1. За целите на настоящата директива:

а) „вещества“ означава химични елементи и техните съединения в натурално състояние или произведени промишлено, включително добавки, необходими за пускането им на пазара;

б) „препарати“ означава смеси или разтвори, съставени от две или повече вещества;

в) „околна среда“ означава вода, въздух и земя и тяхната взаимна връзка, както и връзката между тях и всички живи организми;

г) „нотифициране“ означава документите, чрез които производителят или друго лице от общността, което пуска веществото самостоятелно или в препарат на пазара, представя необходимата информация на компетентните власти на държава-членка. Лицето, извършващо това, се нарича по-долу „нотификатор“;

д) „пускане на пазара“ означава доставка или предоставяне на трети страни.

Вносът в митническата територия на Общността се смята като пускане на пазара за целите на настоящата директива.

2. Следните вещества и препарати се считат за „опасни“ по смисъла на настоящата директива:

а) експлозивни:

вещества и препарати, които могат да експлодират под въздействието на пламък или които са по-чувствителни към удар или триене от динитробензола;

б) оксидиращи:

вещества и препарати, които предизвикват силно екзотермична реакция, когато влизат в контакт с други вещества, и по-специално със запалими вещества;

в) изключително запалими:

течни вещества и препарати имащи точка на възпламеняване под 0 °C и точка на кипене по-ниска или равна на 35 °C;

г) лесно запалими:

— вещества и препарати, които могат да се нагорещят и накрая да се запалят, когато влязат в контакт с въздуха при температурата на околната среда без никакво прилагане на енергия, или

— твърди вещества и препарати, които могат лесно да се запалят след кратък контакт с източник на огън и които продължават да горят или да тлеят след отстраняване на източника на огън, или

— течни вещества и препарати с температура на запалване под 21 °C, или

— газообразни вещества и препарати, които са запалими на въздух при нормално налягане, или

— вещества и препарати, които в контакт с вода или влажен въздух отделят високо запалими газове в опасни количества;

д) запалими:

течни вещества и препарати с температура на възпламеняване между 21 °C и 55 °C;

е) силно токсични:

вещества и препарати, които, ако се вдишат или поемат вътрешно или проникнат през кожата, могат да причинят сериозни, остри или хронични рискове за здравето и дори смърт;

ж) токсични:

вещества и препарати, които, ако се вдишат или погълнат или ако проникнат през кожата, могат да предизвикат сериозни, остри или хронични здравни рискове и дори смърт;

з) вредни:

вещества и препарати, които, ако се вдишат или поемат вътрешно или проникнат през кожата, могат да съдържат ограничени рискове за здравето;

и) корозивни:

вещества и препарати, които могат при контакт с живи тъкани да ги унищожат;

й) дразнещи

некорозивни вещества и препарати, които при непосредствен, продължителен или многократен контакт с кожата или лигавицата могат да причинят възпаление;

к) опасни за околната среда:

вещества и препарати, използването на които представлява или може да представлява непосредствен или забавен риск за околната среда;

л) канцерогенни:

вещества и препарати, които, ако се вдишат или поемат вътрешно или проникнат през кожата, могат да предизвикат рак при човека или да увеличат неговото разпространение;

м) тератогенни;

н) мутагенни.

Член 3

1. Физико-химическите свойства на веществата и препаратите се определят според методите посочени в приложение V, буква А; тяхната токсичност се определя според методите, дадени в приложение V, буква Б, а тяхната екотоксичност — според тези, определени в приложение V, буква В.

2. Истинската или потенциална опасност за околната среда се преценява според характеристиките, дадени в приложения VII и VIII въз основа на съществуващите международно признати параметри.

3. Общите принципи на класификация и етикетиране на веществата и препаратите се прилагат според критериите в приложение VI, освен когато в отделни директиви не са определени противоположни изисквания за опасни препарати.

Член 4

1. Класификацията на опасните вещества според степента на опасност и специфичното естество на рисковете се базира на категориите, определени в член 2, параграф 2. За категориите от а) до й) веществата се класифицират според най-високата степен на опасност съгласно член 16, параграф 4.

2. На опасните вещества, изброени в приложение I, където е уместно, се дава класиране, позволяващо да се оцени здравната опасност на препаратите. Класиранията се определят според критериите, установени от съответната директива на Съвета.

Член 5

1. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че без да се накърнява член 8, веществата не могат да бъдат пуснати на пазара самостоятелно или в препарати, освен ако тези вещества не са били:

— нотифицирани на компетентните власти на една от държавите-членки според настоящата директива,

— опаковани и етикетирани според членове 15—18, според критериите в приложение VI, и според резултатите на тестовете, предвидени в член 6.

2. Мерките посочени в параграф 1, второ тире се прилагат докато веществото е част от списъка в приложение I или докато се вземе решение то да не е част от списъка, според процедурата, определена в член 21.

Опасните вещества, които не са включени в приложение I, но са включени в списъка, посочен в член 13, параграф 1, или вече са на пазара отпреди 18 септември 1981 г., доколкото производителят, установен или не в Общността, може логично да се очаква, че знае за техните опасни свойства, трябва да се опаковат и временно етикетират от производителя или от неговия представител според правилата, предвидени в членове 15—18 и критериите в приложение VI.

Член 6

1. Без да се засягат член 1, параграф 4 и член 8, параграф 1, всеки производител или вносител в Общността на вещество по смисъла на настоящата директива трябва да представи на посочените в член 7 компетентни власти на държавата-членка, в която веществото се произвежда или в която се внася в Общността, най-късно 45 дни преди веществото да се пусне на пазара, нотификация която включва:

— техническо досие, предоставящо информацията, необходима за оценка на предвидимите непосредствени или забавени рискове, които веществото може да представлява за човека и околната среда, и съдържащо поне информацията и резултатите от проучванията, посочени в приложение VII, заедно с подробно и пълно описание на проведените проучвания и на използваните методи или библиографска справка за тях;

— декларация относно неблагоприятните ефекти на веществото в зависимост от различните предвидени употреби,

— предложената класификация и етикетиране на веществото според настоящата директива,

— предложения за препоръчани предпазни мерки относно безопасната употреба на веществото.

2. Въпреки това в случай на вещество, което вече е известено, компетентните власти могат да се съгласят, че нотификаторът за това вещество може, за целите на техническото досие, да се позове на резултати от проучвания, извършени от един или повече предишни нотификатори, при условие че последните са дали писмено съгласие за това.

3. Ако веществото вече е вписано в приложение I, нотификаторът не трябва да представя декларация за неговите неблагоприятни ефекти, предложената класификация и предложения за препоръчани предпазни мерки относно безопасна употреба. Освен това нотификаторът не трябва да представя информацията, изисквана за техническото досие в приложение VII, с изключение на точки 1 и 2 на това приложение, ако веществото е било първоначално известено поне 10 години преди това.

4. Всеки нотификатор за вече нотифицирано вещество трябва да информира компетентните власти за:

— промените в годишните или общите количества, пуснати на пазара от него според тонажа, определен в приложение VII, точка 2.2.1,

— нови познания за ефектите на веществото върху човека и/или околната среда, за които логично може да се очаква, че знае,

— нови употреби, за които веществото се пуска на пазара (според значението на приложение VII, точка 2.1.2.), за които логично може да се очаква, че знае,

— всяка промяна в свойствата, произтичаща от промяна на веществото, посочена в приложение VII, точка 1.3.

5. Нотификаторът също така информира компетентните власти за резултатите от проучванията, извършени съгласно приложение VIII.

Член 7

1. Държавите-членки определят компетентната власт или власти, отговорни за получаването на информацията, предвидена в член 6 и проучването на нейното съответствие с изискванията на директивата и в частност:

— предложените заключения на нотификатора за предвидимите рискове, които веществото може да създаде,

— класификацията и етикетирането,

— предложенията за препоръчани предпазни мерки относно безопасната употреба, представени от нотификатора.

Освен това ако това е необходимо за оценката на опасността, която веществото може да предизвика , компетентните власти могат:

— да поискат допълнителна информация и/или опити за проверка относно веществото, за което са нотифицирани; това може да включва също така поискване на информацията, посочена в приложение VIII, по-рано, отколкото е предвидено в това приложение,

— да извършат такова вземане на проби, каквото е необходимо за контролните цели,

— да предприемат подходящи мерки относно безопасната употреба на вещество в очакване на разпоредби на Общността.

2. Процедурата, определена в член 21, се следва при потвърждаване или промяна на предложения за:

— класификация,

— етикетиране, и

— препоръчаните предпазни мерки, предвидени в приложение VII, точки 2.3, 2.4 и 2.5

3. Държавите-членки и Комисията гарантират, че всяка информация относно търговската експлоатация или производството се пази в тайна.

Член 8

1. Веществата, изброени по-долу, се считат за нотифицирани по смисъла на настоящата директива, когато са изпълнени следните условия:

— полимеризати, поликондензати и полидобавки, освен онези, съдържащи в комбинирана форма 2 % или повече от мономер който не е продаван преди 18 септември 1981 г.,

— вещества за научни цели и за анализ, доколкото те са пуснати на пазара с цел определяне на техните свойства според настоящата директива,

— вещества, пуснати на пазара за научни цели и анализ в количества по-малки от един тон годишно за производител или вносител и предназначени единствено за лаборатории,

— вещества, пуснати на пазара в количества от по-малко от един тон годишно за производител, при условие че производителят обяви тяхната идентичност, данните за етикетирането и количество им пред компетентните власти на държавите-членки, където веществата се пускат на пазара и отговарят на условията, наложени от тези власти.

Веществата, пуснати на пазара във фаза изследване и разработване с ограничен брой регистрирани клиенти, в количества, които са ограничени за целите на изследването и разработката, но които възлизат на повече от един тон годишно за производител, се квалифицират за освобождаване за период от една година, при условие че производителят обяви тяхната идентичност, данните за етикетирането и количеството им пред компетентните власти на всяка държава-членка, където производството, изследването или разработката се извършват и че отговаря на условията, наложени от тези власти за такова изследване и разработка; след този период тези вещества подлежат на нотифициране. Производителят дава уверение също така че веществото или препаратът, в който то е включено, ще се манипулира само от персонала на клиентите при контролирани условия и няма да се предоставя на населението.

2. Веществата, посочени в параграф 1, доколкото може логично да се очаква, че производителят знае за техните опасни свойства, трябва да се опаковат и временно етикетират от производителя или неговия представител според правилата, определени в членове 15—18 и според критериите, наложени в приложение VI.

Ако етикетирането според принципите, определени в член 16, все още не е възможно, етикетът трябва да носи предупреждението:
„Внимание -— вещество което още не е напълно изпитано“.

3. Когато едно вещество, посочено в параграф 1 и етикетирано според принципите, изложени в член 16, е силно токсично или токсично, производителят или вносителят на това вещество трябва да предаде на компетентните власти всяка подходяща информация по отношение на приложение VII, точки 2.3, 2.4 и 2.5.

Член 9

Когато държава-членка е получила нотификационното досие или допълнителната информация, посочена в член 6, тя веднага изпраща на Комисията копие от досието или обобщение от него заедно със съответни коментари; що се отнася до допълнителната информация, спомената в член 7, параграф 1 и допълнителната информация или проучванията, предвидени в приложение VIII, компетентните власти нотифицират Комисията за избраните тестове, за причините за техния избор и за оценката на техните резултати.

Член 10

1. При получаване на копие от нотификационното досие, обобщението му или допълнителната информация, изпратена от една държава-членка Комисията изпраща:

— нотификационното досие или обобщението му на другите държави-членки,

— всяка друга уместна информация, която е събрала според настоящата директива до всички държави-членки.

2. Компетентните власти на държава-членка могат да консултират директно компетентните власти, които са получили оригиналната нотификация, или Комисията за специфичните подробности на данните, съдържащи се в досието, изисквани

по настоящата директива; те могат също така да предложат да бъдат поискани допълнителни тестове или информация. Ако компетентните власти, които са получили оригиналната нотификация, не спазят предложенията на другите власти относно допълнителната информация или промените в програмите за изследване, предвидени в приложение VIII, те посочват причините за това на съответните други власти. Ако не е възможно на съответните власти да постигнат споразумение и ако една от властите счита, въз основа на подробни причини, че допълнителната информация или промените в програмите за изследване все пак са наистина необходими за защита на човека и околната среда, те могат да помолят Комисията да вземе решение според процедурата, определена в член 21.

Член 11

1. Ако сметне, че има проблем с поверителността, нотификаторът може да посочи информацията, предвидена в член 6, която той сметне, че е търговски чувствителна и разкриването на която може да му причини вреда по промишлен или търговски начин и която той желае да бъде запазена в тайна от всички лица освен компетентните власти и Комисията. В такива случаи такова поведение трябва да бъде напълно оправдано.

Производствената и търговска тайна не се прилага за:

— търговското наименование на веществото,

— физико-химическите данни относно веществото във връзка с приложение VII, точка 3,

— възможните начини да се направи веществото безвредно,

— тълкуването на токсикологичните и екотоксикологични тестове и името на органа, отговорен за тестовете,

— препоръчаните методи и предпазните мерки, посочени в приложение VII, точка 2.3 и спешните мерки, посочени в приложение VII, точки 2.4 и 2.5.

Ако нотификаторът впоследствие сам разкрие поверителната преди това информация, той трябва да информира съответно компетентните власти.

2. Властите, получаващи нотификацията, решават на собствена отговорност коя информация е обхваната от промишлената и търговска тайна съгласно параграф 1.

3. Името на вещество, посочено в списъка, предвиден в член 13, параграф 2, може да се включи в кодирана форма, когато компетентните власти, на които е представена нотификацията, поискат това поради проблемите от конфиденциален характер, които биха произтекли от публикуване на името на веществото, при условие че веществото не е класифицирано като опасно.

Едно вещество може да се включи в списъка в кодирана форма за не повече от три години.

4. Поверителната информация, предложена на вниманието на Комисията или на държава-членка, се пази в тайна.

Във всички случаи информацията:

— може да се предложи на вниманието само на властите, чиито отговорности са конкретизирани в член 7, параграф 1,

— може все пак, когато се предприемат административни или съдебни производства, включващи санкции с цел контролиране на веществата, пуснати на пазара, да бъде разкрита на лицата, пряко заинтересовани от тези производства.

Настоящият член и член 12 не задължават държавата-членка, чиято законодателна или административна практика налага по-стриктни граници за защита на промишлената и търговска тайна, освен онази, определена в тези членове, да предостави информация, когато съответната държава не предприема стъпки да спази тези по-стриктни ограничения.

Член 12

Данните, предоставени съгласно член 9 и член 10, параграф 1, могат да се изпратят на Комисията и държавата-членка в обобщена форма.

В такива случаи и в контекста на член 10, параграф 2 компетентните власти на държава-членка и Комисията по всяко време имат достъп до нотификационното досие и допълнителната информация.

Член 13

1. Комисията въз основа по-специално на информацията, предоставена от държавите-членки, може да изготви инвентарен списък на веществата, съществуващи на пазара на Общността до 18 септември 1981 г.

При извършване на това, тя има предвид член 1, параграф 4 и член 8.

Инвентарният списък дава химическото наименование по международно признатата химическа номенклатура (за предпочи-

тане IUPAC), CAS номера и общото име или ISO съкращението, ако има такова.

2. Комисията поддържа списък на всички вещества, нотифицирани съгласно настоящата директива.

3. Информацията и формата, с която тя се вписва в списъка и инвентарния лист, заедно с критериите, съгласно които информацията от държавите-членки относно инвентарния списък се предоставя на Комисията, се определят според процедурата, предвидена в член 21.

Член 14

Приложение I съдържа списък на веществата, класифицирани съгласно член 4 и всички препоръки относно безопасното използване.

Член 15

1. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки опасните вещества да не могат да бъдат пуснати на пазара, освен ако тяхната опаковка не удовлетворява следните изисквания:

а) тя е така направена и затворена, че се изключва всякаква възможност за загуба на съдържанието; това изискване не се прилага, когато са предписани специални устройства за безопасност;

б) материалите, от които са изработени опаковките и приспособленията за затваряне, не подлежат на увреждане от съдържанието, нито допускат образуване на вредни или опасни съединения със съдържанието;

в) опаковките и приспособленията за затваряне трябва да бъдат изцяло здрави и твърди, за да не се допусне разхлабване и трябва безопасно да понасят нормалните натоварвания и напрежения при манипулирането с тях;

г) контейнерите, снабдени с подменяеми устройства за затваряне, трябва да са така проектирани, че опаковката да не може да се притяга отново без съдържанието да изтече.

2. Държавите-членки могат да предпишат също така:

— опаковките първоначално да се затварят със запечатване по такъв начин, че когато опаковката се отвори за първи път, запечатването да се повреди непоправимо,

— контейнерите с капацитет, не превишаващ три литра, които съдържат опасни вещества, предназначени за домашна употреба, да имат предпазни затварящи устройства за деца,

— контейнери с капацитет, който не превишава един литър, които съдържат силно токсични, токсични или корозивни течности, предназначени за домашна употреба, да носят осезаемо на пипане предупреждение за опасност.

3. Всички технически спецификации, които могат да са необходими по отношение на устройствата, посочени в параграф 2, се приемат по процедурата съгласно член 21 и се посочват в приложение IX, по-специално:

— в приложение IX, буква А относно предпазни затварящи устройства за деца,

— в приложение IX, буква Б относно осезаемите на пипане предупреждения за опасност.

Член 16

1. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да не допуснат пускане опасни вещества на пазара, освен когато етикетирането върху тяхната опаковка удовлетворява следните изисквания.

2. Всяка опаковка трябва ясно и неизличимо да показва следното:

— наименованието на веществото,

— произхода на веществото,

— символа за опасност, когато е предвиден такъв, и индикация за опасността при употребата на веществото,

— стандартни фрази, посочващи специалните рискове, произтичащи от такива опасности,

— стандартни фрази, посочващи съвет за безопасност относно използването на веществото.

а) наименованието на веществото трябва да бъде един от термините, изброени в приложение I; ако това не е така, наименованието трябва да се даде съгласно международно призната номенклатура;

б) означението за произход трябва да включва името и адреса на производителя, дистрибутора или вносителя;

в) трябва да се използват следните символи и индикации за опасност:

— експлозивни:

експлодираща бомба (E)

— оксидиращи:

пламък над окръжност (O)

— изключително запалими:

пламък (F)

— лесно запалими:

пламък (F)

— силно токсични:

череп с кръстосани кости (T)

— токсични:

череп с кръстосани кости (T)

— вредни:

кръста на Св.Андрей (Xn)

— корозивни:

символа, обозначаващ вредния ефект на киселина (C)

— дразнещи:

кръста на Св.Андрей (Xi)

Символите трябва да съответстват на посочените в приложение II към настоящата директива; те се печатат с черен цвят на оранжево-жълт фон.

г) Специалните рискове при използването на веществата се обозначава с един или повече от стандартните текстове които в съответствие с указанията, съдържащи се в списъка на приложение I, са посочени в приложение III към настоящата директива. В случай на вещества които не са изброени в приложение I, референцията към специалните рискове, приписвани на опасните вещества отговарят на съответните индикации, дадени в приложение III.

Фразите „изключително запалим“ или „лесно запалим“ не трябва да се посочват, когато те повтарят индикация за опасност, използвана според буква в) по-горе.

д) Съветът за безопасност относно използването на веществата се посочва със стандартни фрази, които съгласно препратките, съдържащи се в списъка на приложение I, са изложени в приложение IV.

Опаковката се придружава от съвет за безопасност, изискван от горния параграф, когато е материално невъзможно това да се направи върху самия етикет или опаковка.

В случай на вещество, което не е изброено в приложение I, съветът за безопасност относно опасните вещества отговаря на съответните индикации, дадени в приложение IV.

е) Индикации като „нетоксичен“, „безвреден“ или други подобни индикации не трябва да присъстват на етикета или опаковката на веществата, предмет на настоящата директива.

3. В случай на дразнещи, лесно запалими, запалими и оксидиращи вещества, индикацията за специалните рискове и съвета за безопасност не трябва да се дават, когато съдържанието на опаковката не превишава 125 мл. Това важи също така за вредни вещества със същия обем , които не се продават на дребно на населението.

4. Когато повече от един символ за безопасност е назначен на едно вещество:

— задължението да се посочи символът „T“ прави поставянето на символите „X“ и „C“ факултативно, освен ако приложение I не предвижда противното,

— задължението да се посочи символът „C“ прави поставянето на символа „X“ факултативно,

— задължението да се посочи символът „E“ прави поставянето на символите „F“ и „O“ факултативно.

Член 17

1. Когато данните, изисквани по член 16, се вписват върху етикет, този етикет се поставя на една или повече повърхности от опаковката така че да може да се прочете хоризонтално, когато опаковката се поставя нормално. Размерите на етикета са следните:

Капацитет на опаковката	*Размери (в милиметри)*
— не превишава три литра:	ако е възможно, поне 52 × 74
— повече от три литра, но не повече от 50 литра:	поне 74 × 105
— повече от 50 л, но не повече от 500 литра:	поне 105 × 148
— повече от 500 литра:	поне 148 × 210

Всеки символ покрива поне една десета от повърхността на етикета но не по-малко от 1 $см^2$. Цялата повърхност на етикета трябва да бъде залепена към първичната опаковка на веществото.

Тези размери са предназначени единствено за вписване на информацията, изисквана по настоящата директива и, ако е необходимо, за допълнителни здравни индикации или индикации за безопасност.

2. Не се изисква етикет, когато данните са ясно показани върху самата опаковка, както е посочено в параграф 1.

3. Цветът и представянето на етикета, а в случая на параграф 2, на опаковката трябва бъдат такива, че символът за опасност и неговият фон да се открояват ясно.

4. Държавите-членки могат да направят пускането на пазара на опасни вещества на техните територии при спазване на изискването за използване на официалния език или езици по отношение на етикетирането им.

5. За целите на настоящата директива изискванията за етикетиране се смятат за спазени:

а) в случай на външна опаковка, съдържаща една или повече вътрешни опаковки, ако външната опаковка е етикетирана според международните правила за транспорт на опасни вещества,а вътрешната опаковка или опаковки е или са етикетирани в съответствие с настоящата директива;

б) в случай на единична опаковка, ако тази опаковка е етикетирана в съответствие с международните правила за транспорт на опасни вещества и с член 16, параграф 2, букви а), б), г) и д).

Когато опасните вещества не напускат територията на държава-членка, може да се разреши етикетиране, което отговаря на националните правила, вместо на международните правила за превоз на опасни вещества.

Член 18

1. Държавите-членки могат:

а) да разрешат етикетирането, изисквано по член 16, да се приложи по някакъв друг подходящ начин върху опаковките, които са твърде малки или по друг начин неподходящи за етикетиране според член 17, параграфи 1 и 2;

б) чрез дерогация от членове 16 и 17 да разрешат опаковката на опасни вещества, които не са нито експлозивни, нито силно токсични или токсични, да се свали или да се етикетират по друг начин, ако те съдържат такива малки количества, че няма причина хората, които манипулират такива вещества или други лица, да се страхуват от опасност.

2. Ако държава-членка използва възможностите, предвидени в параграф 1, тя незабавно информира Комисията за това.

Член 19

Измененията, необходими за привеждане в съответствие на приложенията с техническия прогрес, с изключение на приложение VI, част I и приложения VII и VIII, , се приемат според процедурата, определена в член 21.

Член 20

1. Създава се Комитет за привеждане в съответствие с техническия прогрес на директивите за премахване на техническите пречки пред търговията с опасни вещества и препарати, наричан по-долу „Комитетът“. Той се състои от представители на държавите-членки и е председателстван от представител на Комисията.

2. Комитетът приема своя процедурен правилник.

Член 21

1. Когато се прави позоваване на процедурата, определена в настоящия член, въпросът се отнася до Комитета от неговия председател по негова собствена инициатива или по искане на представител на държава-членка.

2. Представителят на Комисията представя пред Комитета проект на мерките, които следва да се приемат. Комитетът дава мнението си по проекта в срока, който председателят може да определи, като взима предвид спешността на въпроса. Решенията се приемат с мнозинство от 41 гласа, като гласовете на държавите-членки се претеглят както е предвидено в член 148, параграф 2 от Договора. Председателят не гласува.

3. а) Комисията приема предложените мерки, ако те са в съответствие със становището на Комитета;

б) Ако предложените мерки не са в съответствие със становището или не се посочва мнение, Комисията незабавно представя на Съвета предложение относно мерките, които трябва да се приемат. Съветът се произнася с квалифицирано мнозинство;

в) Ако Съветът не предприеме действие до три месеца след представяне на предложението до него, предложените мерки се приемат от Комисията.

Член 22

Държавите-членки не могат, въз основа на нотификацията, класификацията, опаковката или етикетирането по смисъла на настоящата директива, да забранят, ограничат или възпрепятстват пускането на пазара на вещества, които отговарят на изискванията на настоящата директива и приложенията към нея.

Член 23

1. Когато държава-членка има детайлно доказателство, че едно вещество, въпреки че удовлетворява изискванията на настоящата директива, представлява опасност за човека или околната среда поради неговата класификация, опаковка или етикетиране, тя може временно да забрани продажбата на това вещество или да го подчини на специални условия на нейната територия. Тя незабавно информира Комисията и другите държави-членки за това действие и уточнява причините за решението си.

2. Комисията консултира съответните държави-членки до шест седмици, след това дава мнението си без закъснение и взема съответните мерки.

3. Ако Комисията счита, че са необходими технически адаптации към настоящата директива, тези адаптации се приемат от Комисията или от Съвета според процедурата, предвидена в член 21; в такъв случай държавата-членка, която е приела защитните мерки, може да ги поддържа, докато адаптациите влязат в сила

([1]) ОВ L 194, 15.7.1975 г., стр. 39.
([2]) ОВ L 84, 31.3.1978 г., стр. 43.
([3]) ОВ L 147, 9.6.1975 г., стр. 40.“.

Член 2

Членове 9, 10 и 11 от Директива 67/548/ЕИО стават членове 24, 25 и 26.

Член 3

Приложение V към Директива 67/548/ЕИО се заменя с приложения V—IX към настоящата директива.

Член 4

Следните изменения са извършени в директивите, изброени по-долу:

а) Директива 73/173/ЕИО:

— в член 5, параграф 2, буква в) „член 6“ се заменя с „член 16“,

— в член 9, параграф 2 и член 10 „член 8в“ се заменя с „член 21“;

б) Директива 77/728/ЕИО

— в член 6, параграф 2, буква в) „член 6“ се заменя с „член 16“,

— в член 10, параграф 3 и член 11 „член 8в“ се заменя с „член 21“;

в) Директива 78/631/ЕИО:

— в член 6, параграф 2, буква ж) „член 6“ се заменя с „член 16“,

— в член 10, параграф 3 и член 11 „член 8в“ се подменя с „член 21“.

Член 5

1. Не по-късно от 18 септември 1981 г. държавите-членки прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 1—4, член 5, параграф 1 и членове 6—14 от Директива 67/548/ЕИО, както е изменена от настоящата директива и информират Комисията за това. Не по-късно от 18 септември 1983 г. те прилагат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 5, параграф 2 от Директива 67/548/ЕИО, както е изменена от настоящата директива и информират Комисията за това.

2. Не по-късно от 18 септември 1981 г. държавите-членки приемат и публикуват законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с членове 15—23 от Директива 67/548/ЕИО, както е изменена от настоящата директива, която влиза в сила на 18 септември 1981 г.

3. През преходния период, когато настоящата директива все още не е в сила в някои държави-членки, изпращането на нотификационното досие и всяка друга информация, събрана от Комисията, както е предвидено в член 10, параграф 1 от Директива 67/548/ЕИО, изменена с настоящата директива, е в сила в случая само за тези държави-членки, в които се прилагат разпоредбите относно нотификацията на членове 5—8 от Директива 67/548/ЕИО, изменена с настоящата директива.

Член 6

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 18 септември 1979 година.

За Съвета

Председател

M. O'KENNEDY

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Виж Директива 92/69/ЕИО на Комисията (ОВ L 383A, 29.12.1992 г., стр. 1) и Директива 88/302/ЕИО на Комисията (ОВ L 133, 30.5.1988 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Виж Директива 2001/59/ЕО на Комисията (ОВ L 225, 21.8.2001 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Виж Директива 92/32/ЕИО на Съвета (ОВ L 154, 5.6.1992 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Виж Директива 92/32/ЕИО на Съвета (ОВ L 154, 5.6.1992 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Виж Директива 2000/32/ЕО на Комисията (ОВ L 136, 8.6.2000 г., стр. 1).